

شماره کارت: ۱۳۹
DV

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه چهل و هشتم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ

وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِيَّما عَلَى

بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابِ مَقْدِمِهِ الْفِداءِ

«پیشگفتار»

این جزو با موضوع بنده مسئله «ترزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلًا در مسائل ترزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل ترزکیه نفس است در این جزو آورده شده است.

ضمیناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمائی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاء الله سالکین الى الله با تأمل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمیناً آیاتی که در این جزو قرائت می‌شود جایجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به ترزکیه نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزو آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوایات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاء الله.

به امید موقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۷۷-۷۹ از سوره طه

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلٰى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي
الْبَحْرِ يَسِّئَا لِاتْخَافٍ دَرَّكًا وَلَا تَخْشِي (۷۷) فَاتَّبِعُهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشِّهِمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِّيَهُمْ (۷۸) وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَذِي (۷۹)

ترجمه آیات ۷۷-۷۹

و ما به موسی وحی کردیم که بندگانم را شبانه با خود ببر و راهی را برای آنها در دریا باز کن در حالی که زمین دریا خشک شده باشد. در این صورت نه از تعقیب و نه از غرق شدن ترسی خواهی داشت. (۷۷)

فرعون بالشگرش آنها را تعقیب کرد. پس دریا آنها را در برگرفت و همه را به طور کامل غرق کرد. (۷۸)

و فرعون قوم خود را گمراه کرد و هرگز آنها را هدایت نکرد. (۷۹)

برداشت از آیات ۷۷-۷۹ (محبت خدای تعالی)

سالک الى الله باید بداند که خدای تعالی بندگانش را آن قدر دوست دارد که دشمنان آنها را غرق می کند ولی باید این اظهار محبت بوسیله اولیائش انجام شود چنانکه خدای تعالی بنی اسرائیل را در مددی که حضرت موسی نیامده بود آنها را از چنگال فرعون نجات نداد ولی وقتی حضرت موسی آمد و آنها مطیع آن حضرت شدند به رهبری حضرت موسی دشمنان آنها را خدا در دریا غرق کرد و آن دشمنان را از بین برداشت.

آیات ۸۰-۸۲ از سوره طه

يَا بَنَى إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوٍّ كُمْ وَأَعْذَنَاكُمْ جَانِبَ

الظُّرِّ أَلَا يَمَنَ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوَى (٨٠) كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

رَزَقْنَاكُمْ وَ لَا تَطْغُوا فِيهِ فَيَحْلَلَ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ وَ مَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبٌ

فَقَدْ هُوَي (٨١) وَ إِنِّي لَغَافِرٌ لِمَنْ تَابَ وَ أَمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أَهْتَدَى (٨٢)

ترجمه آيات ٨٠-٨٢

ای بنی اسرائیل، قطعاً ما شما را از دشمنان نجات دادیم و دعوتان کردیم به جانب طور ایمن و بر شما «من» و «سلوی» نازل نمودیم. (٨٠)

بخورید از چیزهای پاکیزه‌ای که ما رزقان قرار داده‌ایم و در آن طغیان نکنید که غصب من بر شما وارد شود و کسی که بر او غصب من وارد شود، پس به تحقیق از بین رفته است. (٨١)
و حتماً من آمرزنده‌ام کسی را که توبه کند و ایمان بیاورد و عمل صالح انجام دهد، سپس هدایت گردد. (٨٢)

برداشت از آيات ٨٠-٨٢ (غفلت و طغیان)

سالک الى الله باید همیشه نعمتهاي الهی را متذکر باشد و از آنها استفاده کند و از خدا غفلت نکند و طغیان و تجاوز از حد خود نکند زیرا در غیر این صورت غصب خدای تعالی بر او خواهد بود و سعادت او از بین می رود.

آيات ٨٣-٨٤ از سوره طه

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمٍكَ يَا مُوسَى (٨٣) قَالَ هُمْ أُولَئِءِ عَلَىَّ

أَثْرِي وَ عَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضِي (٨٤)

ترجمه آيات ٨٣-٨٤

و ای موسی، چه چیز تو را به عجله واداشت که از قومت زودتر بیایی؟ (٨٣)

موسی گفت: آنها پشت سر من می‌آیند و من عجله کردم پروردگارم که به خدمت برسم تا (از من) راضی شوی. (۸۴)

برداشت از آیات ۸۳ - ۸۴ (رضایت خدا)

سالک الی الله اگر محبت شدیدی به خدای تعالیٰ پیدا کند باید در بدست آوردن رضایت پروردگار عجله نماید و در این کار بر همه سبقت بگیرد.

آیات ۸۵ - ۹۹ از سوره طه

قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَّلَ قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَصْلَهُمُ الْسَّامِرِيُّ (۸۵) فَرَجَعَ

مُوسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ غَضْبًا قَالَ يَا قَوْمِ الَّمْ يَعْدُ كُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًا

حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ

رَبِّكُمْ فَأَخْلَقْتُمْ مَوْعِدِي (۸۶) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلِكُنَا

عُمِّلْنَا أُوزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَ الْسَّامِرِيُّ (۸۷)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجَالًا جَسَدًا لَهُ خُوازٌ فَقَالُوا هَذَا أَهْكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنِسِيَ (۸۸)

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (۸۹) وَلَقَدْ

قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلٍ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتَنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (۹۰) قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ غَاكِفِنَ حَتَّىٰ

بِرَجُعِ إِلَيْنَا مُوسَىٰ (٩١) قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلَّوا (٩٢)

إِلَّا تَتَّبِعُنَ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي (٩٣) قَالَ يَا بْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَقْتَ بَيْنَ بَنَّي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقِبْ قَوْلِي (٩٤) قَالَ

فَإِنَّمَا خَطْبِكَ يَا سَامِرِيُّ (٩٥) قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

مِنْ أَثْرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي (٩٦) قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ

لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لِأَمْسَاكَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلِفَهُ وَأَنْظُرْ

إِلَيَّ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلَّتْ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَتَسْفِنَنَّهُ فِي الْيَمِّ

نَسْفَا (٩٧) إِنَّا أَهْكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

كَذَلِكَ نَقْصَ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ أَتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا (٩٩)

ترجمه آيات ٨٥-٩٩

خدا فرمود: پس بدان که قطعاً ما بعد از تو قومت را امتحان کردیم و سامری آنها را گمراه کرد. (٨٥)
پس موسی با غصب و تأسیف به سوی قومش برگشت. گفت: ای قوم من، آیا پروردگارتان وعده خوبی به شما نداد؟ پس آیا آن عهد و پیمان بر شما طولانی شد؟ یا اینکه می خواستید از طرف پروردگارتان بر شما غضی نازل شود که قراردادم را تخلف کردید؟ (٨٦)
گفتند: ما به اختیار خود از وعدهای که با تو داشتیم، تخلف نکردیم. ولی ما مقداری از زیورهای قوم را که حمل کرده بودیم، انداختیم. پس سامری این چنین القاء کرد. (٨٧)
پس سامری مجسمه گوسالهای را که دارای صدایی بود، برای آنها بوجود آورد. پس آنها گفتند: این خدای شما و خدای موسی است که موسی فراموش کرده است. (٨٨)

پس آیا نمی بینند که گویا کلامی را به آنها بر نمی گرداند و برای آنها مالک نفع و ضرر نیست. (۸۹)

و قطعاً هارون به آنها از پیش گفته بود: ای قوم من، جز این نیست که بوسیله این گویا مورد امتحان قرار گرفته اید و قطعاً پروردگار شما خدای رحمان است. پس از من پیروی کنید و امر مرا اطاعت نمایید. (۹۰)

آنها گفتند: ما هرگز از کنار این گویا جدا نمی شویم تا موسی به طرف ما برگردد. (۹۱)
موسی به هارون گفت: ای هارون، چه چیز مانع شد وقتی که دیدی آنها گمراه شده اند؟ (۹۲)
که تو تبعیت مرا نکردی آیا از دستور من سریچی نمودی؟ (۹۳)
هارون گفت: ای پسر مادر، ریش مرانگیر و سرم رانگیر. من ترسیدم که بگوئی بین بنی اسرائیل تفرقه انداخته و دستور مرا مراقبت نکرده ای. (۹۴)

موسی گفت: این چه کاری بود که تو کردی ای سامری؟ (۹۵)
سامری گفت: من چیزی را دیدم که آنها آن را ندیدند، من از جای پای آن فرستاده (الهی) مشتی گرفتم. پس آن را در شکم گویا، ریختم و این گونه نفسم برایم جلوه داد. (۹۶)
موسی گفت: برو، قطعاً برای تو در زندگی دنیا این خواهد بود که بگوئی: کسی با من تماس نگیرد و برای تو موعدی است که آن هرگز تخلّف نمی پذیرد و به خدایت که دائماً به آن معتقد بودی نگاه کن، ما حتماً آن را می سوزانیم. سپس تمام قطعات آن را در دریا پراکنده می کنیم. (۹۷)
جز این نیست که خدای شما خدائی است که هیچ خدائی جز او نیست، علم او بر همه چیز توسعه دارد. (۹۸)

این چنین ما از اخبار گذشتگان برای تو نقل می کنیم و قطعاً ما از جانب خود ذکری (قرآنی) به تو داده ایم. (۹۹)

برداشت از آیات ۹۹-۸۵ (رهبر و استاد)

سالک الى الله نباید خود را آنچنان متکی به رهبر و استاد و یا امامش قرار دهد که اگر چند روزی از میان آنها بیرون رفت تمام برنامه های خود را از دست بدهد و عهد و پیمان خود را بشکند و غضب الهی را متوجه خود سازد.

سالک الى الله نباید مسائلی از قبیل طلا و زیورها و رسومات گذشتگان او را آنچنان تسخیر کند که او را به پرستش بتها و غیر خدا و ادار نماید و در امتحان رفوزه شود.

سالک الى الله نباید از فرمان رهبر و استاد خود سریچی کند و باید از نماینده او مانند خود او اطاعت کند.

سالک الى الله نباید بگذارد که رهبر و استاد او آن قدر به غضب در بیايد که او را طرد کند و وسائل انحرافی، او را از بین ببرند.